

Все своє ношу з собою

Сиджу в пасажирському залі вокзалу в очікуванні свого поїзда. Аж підходить заштитнений бородань, недбало кидає поряд рваного рюкзака і зникає. Через якийсь час з'являється і, приставивши руку до занової шапки, представляється: «Діоген».

— Взяли ім'я древньогрецького філософа, що сидів у бочці? — цікавлюся.

— А я і є філософ, тільки в наш час сидьма в бочці не виживеш, — пояснив нежданий сусід по лавці.

І повідав мені автобіографічну історію. Кандидат наук. Викладав філософію у приватному вузі. Не зміг пристосуватись до режиму онлайн: ну як дистанційно побесідуєш зі студентами про природу буття і свідомості? А тут ще й жінка витерла об нього ноги, обізвавши на прощання мудаком. Ще й дерево з-під вікна буря вивалила, а він же годинами під ним сидів і споглядав, як горить вогонь і тече вода. Подався в масці з дому на пізнання світу, зміненого коронавірусом. А в його відсутність і порожню квартиру аферисти заграбастали. Залишився з торбою, як Григорій Сковорода. Звичайно, увічнитись за філософствування ще й на купюрі

не розраховує, бо місце за ним у грошовому ряді вже зайняте. Але, переглянувши класичну модель світорозуміння і поділяючи антропологічне твердження, що людина не пристосована до виживання тільки на основі біологічних задатків, вирішив створити з безхатків нову політичну партію «Майбутнє для бездомних», чи не 300-за рахунком. Першу партгруппу з 5-ти бездомних уже створено.

Далі бродячий філософ розповів про персоналії. Перший у списку Бухан, якого підібрали на вулиці в стані, коли не тримають ноги, відігнавши собак, які облизували його. Чоловік промишляв чергуванням біля питейних закладів, де йому наливали відчепну «гуманітарку». Вдалося переконати опохмелювача, що він має силу, протистояти абсурду і безнадії, й бути гідним майбутнього. Далі за Діогеном йде Коба. Таке прізвисько прийняв на себе колишній грабіжник банку, який взяв приклад із вождя пролетаріату в часи його молодості, але той старався з коштами для більшо-

вицької партії, а цей — для «корешів». Після відсидки справи занепали: навіть чергування біля банкоматів з виключанням допомогти не допомагало. Одержувачі зарплат і пенсій пояснювали: дрібних купюр на «бомжатник» банкомат не видає.

Оригіналами в партгрупі виявилися Траса і Фермер. Свободолюбива бездомна Траса зізнається, що коли її так кличуть, душа радіє на спогад про бурхливу молодість, коли була настільки затребуваною, що скоробагатки навіть на курорти і в туристичні поїздки забирали. А тепер що: зверху труха сиплеться, а низ підтікає. Ще й черговий по вокзалу відлупцював недавно, що виполола вночі квіти на клумбах біля перону. Кому квіти були в радість за дешев'як, а їй — у сльози за старання.

У Фермера — господарство з двох курок і, щоб їх виловити, довелося бігати швидше за півня! Переносною птахофермою прислужилась клітка, підібрана на звалищі відходів, більше всього від домашніх хом'ячків.

Корм можна зажди знайти у сміттєвих баках, а яєчко-два на щодень служать як дієта.

В новоявлених партійців є вже свої напрацювання. Ніби за їхньою підказкою уже дозволено переінакшити імена. І якщо філософ у правильності уподобаного імені Діоген не сумнівається, то складніше буде з фіксацією назвиськ спільників — Бухан, Джугашвілі, Траса. Але ж людина живе свободою вибору, і демократії нічого не залишається, як закріплювати її в нормативній базі.

Щодо програми партії вільних романтичних борців за майбутнє, то вона, за словами Діогена, розробляється в таких напрямках. Насамперед належить взяти на облік усіх непрописаних безхатків у відповідності з освоєними ними територіями. Вважати нецензурними слова «бомж» і «бомжатник», передбачивши за їх вжиток адміністративну відповідальність. Налагодити контакти з ОСББ та волонтерами для облаштування у будинках підвалів для бездомних на зразок хостелів. Не

обмежувати їхні права пунктами обігріву і чаювання, а побудувати їм котеджі місткістю по 5 чоловік, бо при перенаселенні може бути шкода для довкілля. Окультурити їхнє життя зміцненням зв'язків з громадськістю, поширенням мобільного зв'язку та Інтернету. Не порушуючи прав прийомних песиків і котиків, розглянути можливості якщо не підселення в прийомні сім'ї ображених долею самотніх дядьків і тіток, то хоча б прилучити їх до дружнього спілкування для повернення в покинутий цивілізований простір.

Слухаючи Діогена, подумав: складно доведеться перероджуватися в нових умовах йому і Бухану, і Джугашвілі, і Трасі, в яких психіка перевершує рацію.

Засигналив мій поїзд, прибуваючи на вокзал, і я розпрощався зі своїм випадковим співрозмовником, побажавши пофілософськи, щоб його буття, як у природі, перейшло в інше, але в людське, раціональне.

Петро ЖЕЛІНСЬКИЙ.